

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XVII. — Wydana i rozesłana dnia 25. lutego 1895.

Treść: (№ 29—32.) 29. Obwieszczenie o wzajemnem zapewnieniu ochrony znaczkom fabrycznym na zasadzie artykułu I. umowy handlowej tymczasowej pomiędzy monarchią austriacko węgierską a Grecją z dnia 11. kwietnia (30. marca) 1887. — 30. Obwieszczenie w przedmiocie sprawdzania i cechowania przyrządów do mierzenia konsumcyi wody. — 31. Rozporządzenie o przynależeniu gminy miejscowej Adlwang do okręgu Sądu powiatowego grunburskiego w Górnej Austrii. — 32. Rozporządzenie, dotyczące się nowego wymiaru dodatków za pracę dla oficerów i szeregowców oddziałów wojskowych wysyłanych do niesienia pomocy podczas powodzi.

29.

Obwieszczenie Ministra handlu z dnia 10. lutego 1895,

o wzajemnem zapewnieniu ochrony znaczkom fabrycznym na zasadzie artykułu Igo umowy handlowej tymczasowej pomiędzy monarchią austriacko-węgierską a Grecją z dnia $\frac{11. \text{kwietnia}}{30. \text{marca}}$ 1887 (Dz. u. p. Nr. 95 z r. 1887).

W porozumieniu z królewsko węgierskim Ministrem handlu podaje się do wiadomości, że na zasadzie artykułu I. umowy handlowej pomiędzy monarchią austriacko-węgierską a Grecją dnia $\frac{11. \text{kwietnia}}{30. \text{marca}}$ 1887 zawartej (Dz. u. p. Nr. 95 z roku 1887) i ze względu, że artykuł 13 ustawy greckiej z dnia 10. lutego 1893 o ochronie znaczków fabrycznych przepisuje w sposób jasny formalności, jakich cudzoziemcy dopełnić mają dla zapewnienia sobie przywilejów zapewnionych im temi nowemi postanowieniami o ochronie znaczków, c. i k. pełnomocnik w Atenach i królewsko grecki Minister spraw wewnętrznych wymienili między sobą dnia $\frac{20. \text{sierpnia}}{1. \text{września}}$ 1894 w Atenach deklaracje, według których, stosownie do przepisów artykułu I. i dopóki obowiązować będzie rzeczona umowa handlowa, Grecy w Austrii i Węgrzech a obywatele austriaccy i

węgierscy w Grecyi używać mają pod względem ochrony znaczków fabrycznych tych samych praw co krajowcy, o ile obywatele greccy zastosują się do formalności przepisanych dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych ustawą z dnia 6. stycznia 1890 (Dz. u. p. Nr. 19) a dla krajów korony węgierskiej artykułem II ustawy z r. 1890, Austriacy zaś i Węgrzy do formalności przepisanych ustawą grecką z dnia 10. lutego 1893 o ochronie znaczków fabrycznych i dekretem królewskim z dnia 19. grudnia 1893, dotyczącym się wykonania tej ustawy.

Jednocześnie poleca się Izbie handlowo-przemysłowej w Wiedniu, żeby w takim razie, gdy obywatel grecki przedstawi do zarejestrowania znaczki swoje, które następnie złożone być muszą także w Izbie handlowo-przemysłowej w Budapeszcie, postępowała według przepisów o zaciąganiu do rejestru znaczków należących do cudzoziemców.

Wurmbrand r. w.

30.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 13. lutego 1895,

w przedmiocie sprawdzania i cechowania przyrządów do mierzenia konsumcyi wody.

W wykonaniu ustawy z dnia 23. lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z roku 1872, którą ustanowiony został nowy Porządek miar i wag, podaje się do wiadomości publicznej następujący Dodatek do prze-

pisów dotyczących się sprawdzania i cechowania przyrządów do mierzenia konsumpcji wody (obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 5. września 1892 [Dz. u. p. Nr. 175]), uchwalony przez c. k. Komisję główną miar i wag.

Wurnbrand r. w.

Dodatek do przepisów,

dotyczących się sprawdzania i cechowania przyrządów do mierzenia konsumpcji wody (obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 5. września 1892 [Dz. u. p. Nr. 175]).

1. Wodomierze, które przy nadmiarze ciśnienia o 6 atmosferach i przy wolnym wypływie przepuszczają w stosunku do deklarowanego przekroju przepływu mniej wody, niż w ustępie 11 d) i e) przepisów jest postanowione, sprawdzane będą zamiast przy 100% największego obciążenia, tylko przy takiej chyżości przepływu, jaka okazuje się przy ciśnieniu 6 atmosfer i przy wolnym wypływie.

2. Uwierzytelniając wodomierze powyższego rodzaju nie zamyka się puzdra plombami i świadectwa sprawdzenia zawierają odpowiedni dodatek, wykluczający możliwość używania w obrocie publicznym.

3. Do wodomierzy używanych w przedsiębiorstwach publicznych dostarczania wody, w których sieci przewodowej utrzymuje się ciśnienie popędowe przewyższające znacznie 6 atmosfer, nie stosują się postanowienia powyższe.

Wodomierze te mają faktycznie wykazywać przepisaną największą ilość przepływową dopiero przy normalnem ciśnieniu popędowem w sieci rur rzeczywistie utrzymanem.

W świadectwach sprawdzenia, dotyczących się tych wodomierzy, zapisywać należy, w której sieci przewodowej takowe mają być używane w obrocie publicznym.

4. Jeżeli chyżość przepływu w zachodzących warunkach popędu mogłaby przewyższyć ilość największą ustanowioną w ustępie IV, 11 e), należy przepływ lub odpływ wody odpowiednio zwięzić.

Świadectwo sprawdzenia zawierać ma oprócz szczegółów wyrażonych w ustępie VI, 14 przepisów dodatek typowi odnośnego wodomierza odpowiedni tej treści, że przy osadzaniu wodomierza cały przekrój przepływu ma być otwarty i że wypróbowanie urządzenie rozciąga się tylko aż do pewnej maksymalnej chyżości przepływu.

Wiedeń, dnia 1. lutego 1895.

C. k. Komisja Główna Miar i Wag:

Arzberger r. w.

31.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z d. 16. lutego 1895,

o przynależeniu gminy miejscowej Adlwang do okręgu Sądu powiatowego grünburskiego w Górnej Austrii.

Cały obszar gminy miejscowej Adlwang nowo utworzonej na zasadzie ustawy krajowej górno-austriackiej z dnia 21. stycznia 1893 (Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 6) przez odłączenie części gmin miejscowych Waldneukirchen i Nussbach, podlegać będzie począwszy od dnia 1. marca 1895 Sądowi powiatowemu grünburskiemu.

W skutek tego części gminy miejscowej Nussbach, należące teraz do gminy miejscowej Adlwang, zostaną w tymże samym terminie oddzielone od okręgu Sądu powiatowego kirchdorfskiego.

Schönborn r. w.

32.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 16. lutego 1895,

dotyczące się nowego wymiaru dodatków za pracę dla oficerów i szeregowców oddziałów wojskowych wysyłanych do niesienia pomocy podczas powodzi.

W porozumieniu z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny i c. k. Ministerstwem skarbu dodatki za pracę dla oficerów, podoficerów, freitrow i żołnierzy oddziałów wojskowych, wysyłanych do niesienia pomocy w czasie powodzi, ustanawiają się na przyszłość w następującym wymiarze, a mianowicie:

dla kapitana i wyższych oficerów	4 zł. — c.
dla innych oficerów	3 „ — „
dla podoficerów	— „ 24 „
dla freitrow i żołnierzy używanych do robót ziemnych lub wodnych i do robót rzemieślniczych (z wyjątkiem szewców i krawców)	— „ 22 „
dla freitrow i żołnierzy używanych za dozorców	— „ 18 „
dla wszystkich innych żołnierzy, tudzież dla szewców i krawców	— „ 15 „

Postanowienia powyższe podają się niniejszem do powszechnej wiadomości.

Bacquehem r. w.

Plener r. w.